

Noud van der Ven is geboren op 21 augustus 1917 in Rijkevoort. Hij was de zoon van Martinus van de Ven en Theodora Anna Reijen. Hij had 4 boers en 3 zussen.

Op 13 november 1934 ging de katholieke St. Tarcisiusgroep in Aarle-Rixtel van start. De eerste hopman was Jan Slaats en de vaandrigen waren Paul Zeegers en M.H. Houët. Kapelaan Van Roosmalen was de eerste aalmoezenier. De Tarcisiusgroep ging van start met 12 verkenners. De groep werd verdeeld in twee patrouilles: de Koekoeken en de Spechten. Voor de ondersteuning op materieel gebied werd een groepscomité gevormd. Noud van de Ven is als vaandrig actief vanaf januari 1939. Hij volgde daarvoor een cursus in Tilburg en had stage gelopen bij de Gregoriusgroep in Helmond, onder leiding van Hopman Theo Driessen.

Het eerste hoofdkwartier van de verkenners was gevestigd in het rechtergedeelte van het patronaat. Op 27 december 1935 kon een eigen blokhut in gebruik worden genomen aan de huidige Schoolstraat. Als naam werd gekozen: Baden Powell-Scouting-Home. Nadat de verkennersgroep was gestart en de blokhut gebouwd kon in 1936 de aandacht gericht worden op de oprichting van een welpenhorde. Een patrouille van de groep nam in 1937 deel aan de 5^e Wereld Jamboree in Vogelenzang.

Tijdens de mobilisatie moesten de ervaren leiders, hopman Slaats en vaandrig Van de Ven, in militaire dienst en jongere leiders of voortrekkers moesten hun plaatsen innemen. Zo kwam de groep in Aarle-Rixtel tijdelijk stil te liggen. Tijdens de eerste periode in de mobilisatie, van 1 september tot 1 november 1939, werden in enkele hoofdkwartieren militairen gehuisvest, waaronder in Aarle-Rixtel. Op 10 november 1939 wordt het 5-jarig jubileum van de verkenners Aarle-Rixtel op sobere wijze gevierd. Scouting speelde met haar programma in op de verwachte oorlogssituatie. Zo werd er een bijzonder insigne luchtverdediging ingesteld. Ook werd er vooral ook aandacht aan EHBO geschonken.

Ook tijdens de meidagen van 1940 stopten de verkenners een tijdje, maar na enkele weken ging Scouting toch weer van start met haar activiteiten. De weekend- en zomerkampen konden gehouden worden. De verkenners van de St. Tarcisiusgroep gingen in de zomer van 1940 in Nijnsel op kamp. Enkele dagen later, op 31 augustus, werd een kampeerverbod afgekondigd en ook werden buitenoefeningen niet meer toegestaan. Hierdoor was men voorlopig aangewezen op het hoofdkwartier. Vanaf 15 oktober mocht er ook niet meer in troepverband worden opgetreden. Men moest in groepjes van 2 naar huis. Op 2 april 1941 werd scouting door de Duitsers verboden. In juni volgde het verbod van de Jonge Wacht. De kas en verdere bescheiden moesten worden ingeleverd op het politiebureau. De diverse

groepen zetten hun activiteiten voort, maar onder een andere naam. De activiteiten lagen vooral op het gebied van sport en spel, maar ook weekendjes werden er gemaakt. De verkenners van Aarle-Rixtel gingen een paar keer op bivakcamp o.a. bij boer Van Liempt in Nijnsel en in Oirschot. Ook al waren het geen echte verkennerskampen, ze mogen toch geslaagd genoemd worden.

Jas (1911) en Noud van de Ven waren de centrale figuren in het plaatselijk verzet. De gebroeders Van de Ven deden wat in hun vermogen lag om de vijand tegen te werken. Zij spanden touwen over de wegen, en lagen 's nachts in het veld te wachten op een beloofde wapendropping die uitbleef. De negentienjarige Twentenaar Hendrik Jan Ledebouer verbleef tijdelijk in de villa op landgoed van zijn familie in De Rips. Hier sloot hij zich aan bij de gebroeders Van der Ven.

In de nacht van 24 op 25 september 1944 hadden zij zich gedrieën geïnstalleerd op de bovenverdieping van de boswachterswoning aan de weg Deurne-De Rips. Om te observeren welke route de terugtrekken Duitsers zouden nemen. Zij noteerden alles wat zij vernamen, want dat kon van nut zijn voor de naderende geallieerde troepen. Vanuit de richting Deurne hoorden zij geschut en zagen een vuurschijnsel aan de nachtelijke hemel. Zij wisten niet dat daar het kasteel in brand was geschoten en die nacht tot voor goed een ruïne werd. Ze werden betrap door Duitsers die de weg vroegen en moesten met hen mee als gids. Op een gegeven moment konden ze weer terugkeren naar de boswachterswoning.

Na de oorlog werd met de oude verkenners van de verkennersgroep de Jan van Brabantstam gevormd onder leiding van oubaas Noud van de Ven. De leden bestonden hoofdzakelijk uit verkenners van de Spechten en de Koekoekenpatrouille: Theo en Nico Barten, Theo, Rinie en Piet van den Heuvel, Hein van Brug en Piet Strijbos. Befaamd uit die tijd zijn de morris-dansen, een activiteit die Noud van de Ven bij de Gregoriusgroep had geleerd. Tijdens het 15-jarig jubileum in 1949 waren de voortrekkers bezig met de bouw van D'n Den. Ze werd tegen de bestaande blokhut aangebouwd en diende als huisvesting voor de stam.

Noud is overleden op 19 oktober 2002 in Sydney, Australië.

Meer informatie

[Noud van de Ven](#)

[Geschiedenis - Scouting Aarle-Rixtel \(scoutingaarlerixtel.nl\)](#)

[Scouting Aarle-Rixtel - aarlerixtelwiki.nl](#)

[Scouting Aarle-Rixtel - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

Foto: Patrouille foto voor de blokhut (1937) 4e van links hopman Slaats.

[13e nieuwsbrief oorlogshandelingen 1944-45 26 oktober 2020.pdf](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.